

ԲԱԶՄԱՎԷՊ

Զ. ՏԱՐԻ. ԹԻՒ 14.

1848

ՅՈՒՆԻՍԻ 15.

Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

Բանք յաղափս չար ընկերաց, և պարտապէս հալ ճշդեցոցիչ ոմանց՝ որք հախառախին
Բարոյութան :

Ս Ի հաւատալ ամէն մարդոյ թէ զիրենք ցուցնեն քեզ խիկար,
Դու յառաջ փորձէ ու տես և լսէ 'ի սրտէ խաւար .
Օ ի ոմանք ցուցնեն զիրենք քաղցր ու անուշ զերդ ըզշաքար,
Իսկայ մահու դեղ կայ առ ինք ծածուկ պահած ու քնասակար .
Հակառակ եղբայրութեան ատելութեամբ նախանձն է չար,
Ստանայ է սերմանել 'ի սիրտ շատոց որ ինքն է չար .
Եւ հակառակ են մէկմէկի չարն ու բարին զօրն անդադար .
Օ ի ատէ չարն ըզբարին լիսկի չտանի գործ մի կատար .
Ինչին չարն որ ծընաւ՝ զայն սատանայ յերկիր արար,
Սերմանեց նա 'ի կայէն, զ՝բէլ եսպան զեղբայր արդար,
Ու 'ի նորայ նենկութենէն սերմանեցաւ միոյն հազար .
Իսխանձիլ և նենկ պահել և սպանանել զօրն անդադար .
Ով է գայլ՝ նա գառն եղել, յաջս մարդկան ինքն տիմար,
Իւ շրջի հետ գառներուն յափշտակէ հետ գաղտաբար,
Կէսք մ' են բժիշկ եղել՝ թէ դեղ ունիմ խիստ օգտակար,
Խոցեն զաւուղջն 'ի սիրտն, ու հիւրնդին են մահարար .
Գլուխք լինին շատոնց, անուն եղել իր էղբիար,
Կուրի առաջնորդէ և ինք այլ կուր ու խիստ խաւար .
Ունին ճարտար լեզուս ու շրթններ քաղցրաբարբառ,
Ու սիրտն է հեռացել 'ի մարդկանէ ու խիստ օտար :

Տեսնուն զոմն իմաստուն յայս աշխարհիս ու մարդ արդար ,
 Յիմար կոչեն նորա և խելայն ասեն տրկար .
 Թէ մէկ մի զանձն 'ի մահ եղել ու գնայ 'ի ծովն 'ի վայր ,
 Զօհար բերէ 'ի դուրս՝ նա անպիտան կոչեն զնա քար .
 Սէկ մ'այլ 'ի մէջ ծովուս 'ի շուրջ գայ իր սիրուն համար ,
 Սըտէ յատակ ծովուն ուր տեսել է ինքն Զօհար .
 'Եւ մէկ մ'ի յանգիտաց ինք այն մարդոյն ասաց յիմար ,
 Թողել զցամաք երկիրս ու 'ի վերայ ծովուն գընայր :
 Իրենց բեռնն թեթեւ՝ ծանրը կամին այլոց համար ,
 Ու երեկն գիտուն և իմաստուն որ են յիմար ,
 Հոգի չունին տեսող մեղօք հիւանդ ընգել դժար ,
 Օմարմինքն են զարդարել զեղեցկապէս ու խիստ պայծառ .
 Եւ չեն 'ի հասկանալ միտօք ճանչել բան ծածկաբար .
 Սուրաթ են բէսիֆաթ՝ և յանդիման նախշիդէուար² :
 Գիտունն 'ի յանգիտաց մէջն ծառայ է չարաչար ,
 Որ նրման խամ ապիկու յաժան ձրգեն անգին Զօհար :
 Հազար աւաղ տամ ես որ տէրն ըզմեզ յետնորդս արար
 Ի յանցեալ ժամանակիս՝ որ մեզ չըկայ իրք մըխիթար .
 Հովիւ չունինք տեսող ու մենք ենք մոլորեալ ոչխար ,
 Ըստ գայլք են յարձակել 'ի վերայ մեր խիստ անհամար .
 Պիտէր մեզ նաւապետ մարդ կենդանի զերդ 'Եւ արդար
 Որ մեզ տապան գործէր , ծովուս լինէր եզր ու վըճար .
 Կամ նման Լբրահամու աստուածատես մարդ մի լինար ,
 Որ յիւր 'ի ծննդէնէն մէկ մ'Եստուծոյ հաճոյանայր .
 Յիշեմ զմեծն Սովսէս , խանդաղատիմ սիրուն համար ,
 Որ վասն իւր ազգին զձգիպտացին սըրովն եհար .
 Եղև աստուածախօս , շատ սքանչելիք յերկիր արար ,
 Հերձեց զծովն Կարմիր , կապեց ըզջուրն պաղուքար :
 Յիշեմ զմարդարէքն , Հոգւոյն սրբոյ եղեն տաճար ,
 Յառաջ գուշակեցին զՔրիստոս որ եկ մարմին էառ .
 Յիշեմ զՀօր միածինդ որ 'ի յերկնից խոնարհեցար .
 Երանի՛ քեզ Սարիամ , զանտանեղն առ քեզ տարար .
 Գովեմ զքեզ ծերունի , 'ի գիրկըս քո զտէրն ընկալար ,
 Երանի՛ զմեծդ Յովննէս որ մեծ 'ի ծնունդըս կոչեցար .
 Երանեմ քեզ ժամանակ՝ որ դու ըզմեր տէրն տեսար ,
 Սարմնով շրջէր 'ի քեզ , երկիր երկինք անուանեցար :
 Իսկ 'ի յայս ժամանակիս որ տէրն ըզմեզ յետնորդս արար՝
 Չունինք մարդ կենդանի , հոգւով մեռած ենք հաւասար .
 Ունինք տեսող աչեր , մեղօք զընանք յանդոյս խաւար ,
 Ի մէջ ծովուս ծրփինք , ոչ նաւ ունինք ոչ նաւաւար :
 Օհոգիդ քանի՛ մաշէս , է՛ Կոստանդին , զօրն անդադար .
 Հերիք արա սրտիդ , զքեզ 'ի ծովուդ մէջն տեսար .
 Կարձիր 'ի յետ նայէ ու գիտ խելօք թատալիր ու ճար ,
 Որ չմնաս 'ի մէջ ծովուն , ւ յեզր 'ի հանգիստ խկի հասար :

1 Տղեղ , աճև .

2 Անմիտ , անխելք :